

LUXEMBOURG

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 48/09

4 juni 2009

Arrest van het Hof van Justitie in de gevoegde zaken C-22/08 en C-23/08

Vatsouras en Koupatantze / ARGE Nürnberg 900

EEN WERKZOEKENDE DIE EEN REËLE BAND MET DE ARBEIDSMARKT VAN EEN LIDSTAAT HEEFT OPGEBOUWD, KAN IN AANMERKING KOMEN VOOR EEN FINANCIËLE UITKERING DIE HEM DE TOEGANG TOT DE ARBEIDSMARKT DIENT TE VERGEMAKKELIJKEN

Ongeacht de kwalificatie ervan in de nationale wetgeving, vormt een dergelijke uitkering geen „socialebijstandsuitkering” die de lidstaten aan werkzoekenden mogen weigeren

Het Sozialgericht Nürnberg heeft het Hof de vraag voorgelegd, of werkzoekenden uit andere lidstaten van bepaalde financiële uitkeringen mogen worden uitgesloten. Deze vraag is gesteld in het kader van gedingen tussen twee Griekse onderdanen en de Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900 (sociale dienst van de stad Neurenberg) over de intrekking van het recht op de basisuitkering voor werkzoekenden die hun voorheen werd toegekend.

Het Sozialgericht heeft geoordeeld dat de twee verzoekers op het relevante tijdstip geen aanspraak konden maken op de specifieke zekerheden voor „werknemers”, aangezien met „de korte en onbeduidende” beroepsactiviteit van Vatsouras „niet in bestaanszekerheid kon worden voorzien” en de door Koupatantze uitgeoefende activiteit „net iets meer dan een maand” had geduurd. Volgens de communautaire richtlijn betreffende het recht van vrij verkeer van burgers van de Unie¹, is een lidstaat niet gehouden, een socialebijstandsuitkering toe te kennen aan burgers die niet economisch actief zijn. Het Sozialgericht vraagt zich evenwel af of deze uitzondering verenigbaar is met het door het gemeenschapsrecht gewaarborgde beginsel van gelijke behandeling.

In zijn arrest van heden nodigt het Hof het Sozialgericht om te beginnen uit, de situatie van verzoekers te onderzoeken in het licht van zijn rechtspraak betreffende de hoedanigheid van werknemer. Het is immers niet uitgesloten dat de beroepsactiviteit, ongeacht het geringe niveau van de beloning en de korte duur ervan, na globale beoordeling van de betrokken arbeidsverhouding door de nationale autoriteiten als een reële en effectieve activiteit wordt

¹ Artikel 24, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, PB 2004, L 229, blz. 35; PB 2005, L 197, blz. 34, en PB 2007, L 204, blz. 28.

beschouwd en dat de belanghebbende derhalve de hoedanigheid van „werknemer” in de zin van artikel 39 EG kan worden toegekend.

Ingeval het Sozialgericht tot de conclusie mocht komen dat Vatsouras en Koupatantze de hoedanigheid van werknemer hadden behouden, zouden dezen krachtens de betrokken richtlijn² recht hebben gehad op de gevraagde uitkeringen gedurende ten minste zes maanden na het verlies van hun betrekking.

Vervolgens onderzoekt het Hof de mogelijkheid een socialebijstandsuitkering te weigeren aan werkzoekenden die niet de hoedanigheid van werknemer hebben. Dienaangaande brengt het Hof in herinnering dat het burgerschap van de Unie werkzoekenden voor hun aanspraak op een financiële uitkering die de toegang tot de arbeidsmarkt moet vergemakkelijken, recht verleent op gelijke behandeling.

Dat een lidstaat een dergelijke uitkering enkel toekent aan werkzoekenden die een reële band hebben met de arbeidsmarkt van die staat, is echter legitiem. Een dergelijke band zou met name kunnen blijken uit de vaststelling dat de persoon in kwestie tijdens een redelijke periode effectief werk heeft gezocht in de betrokken lidstaat.

Bijgevolg kunnen burgers van de Unie die een reële band met de arbeidsmarkt van een andere lidstaat hebben opgebouwd, aanspraak maken op een financiële uitkering die, ongeacht de kwalificatie ervan naar nationaal recht, de toegang tot de arbeidsmarkt dient te vergemakkelijken.

De nationale autoriteiten en, in voorkomend geval, de nationale rechterlijke instanties dienen niet alleen vast te stellen dat er een reële band is met de arbeidsmarkt, maar moeten ook de kenmerkende eigenschappen van die uitkering onderzoeken. Het doel van de uitkering moet worden onderzocht aan de hand van de resultaten en niet van de formele structuur ervan.

Het Hof constateert dat een voorwaarde zoals die in de Duitse wetgeving is neergelegd voor basisuitkeringen ten gunste van werkzoekenden, die inhoudt dat de betrokkene in staat moet zijn een beroepsactiviteit te verrichten, erop zou kunnen wijzen dat de uitkering ertoe strekt de toegang tot de arbeidsmarkt te vergemakkelijken.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: ES CS DA DE EL EN FR IT HU NL PL PT SK SV

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-22/08>

en C-23/08

vanaf ongeveer 12.00 uur.

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988

---

² Artikel 7, lid 3, sub c, van de richtlijn 2004/38/EG.